

F. t. l. om ændr. i l. om boligbyggeri.

Til nr. 3.

Efter lovens nuværende formulering har boligministeren hjemmel til at træffe midlertidige foranstaltninger til regulering af bygge- og anlægsvirksomheden. Erfaringen har vist, at det også i længere tid kan være nødvendigt at sikre balancen mellem de forskellige former for byggebehov og produktionsmuligheder.

Til nr. 4.

Bestemmelsen i lovens § 10, stk. 2, omhandler de 3 årsprogrammer, som årligt skal forelægges for finansudvalget til godkendelse. Under hensyn til den under nr. 5 foreslåede ændrede affattelse af kap. IV, hvorefter der fastsættes faste rammer for ydelse af statsgaranti i til boligbyggeri, foreslås bestemmelsen afløst af en ny regel i § 23, stk. 1.

Til nr. 5.

Den gældende lovs bestemmelser vedrørende nybyggeriets finansiering lægger hovedvægten på en gradvis overgang fra statslån til statsgaranti for 3. prioriteter, og loven indeholder alene en fast ramme for ydelse af statslån til visse særlige kategorier af boligbyggeri, såfremt der ikke gennem private lån, eventuelt med garanti, kan sikres det fornødne byggeri. Under hensyn til den stedfundne udvikling vedrørende mulighederne for overgang til finansiering gennem lån med garanti må det — som omtalt i de almindelige bemærkninger — anses for hensigtsmæssigt at tilpasse bestemmelserne om subsidier ydelse af statslån til de ændrede forhold og at fastsætte rammer for antallet af lejligheder, hvortil statsgaranti kan ydes i det enkelte finansår.

Det foreslås herefter, at der i hvert finansår kan ydes statsgaranti til følgende antal lejligheder:

socialt byggeri — § 20	10 000
privat udlejningsbyggeri — § 21	8 000
parcelhusbyggeri — § 22	2 000
I alt	<u>20 000</u>

Det foreslås endvidere, at der kan ydes driftstilskud til de pågældende lejligheder, men driftstilskuddet vil kun komme til udbetaling, såfremt beboeren er mindrebemidlet, jfr. den under nr. 12 foreslåede ændring af § 60.

Med henblik på at støtte de sociale boligforetagenders interesse i at finansiere nybyggeri ved egne midler foreslås det, at der til socialt byggeri, der kan

finansieres uden stats- eller kommunal garanti, f. eks. gennem midler fra foretagendernes byggefonds, kan ydes driftstilskud, uanset at det samlede antal lejligheder i socialt byggeri med driftstilskud derved kommer til at overstige den fastsatte ramme. Byggeri, der finansieres gennem byggefonds-midler, skal ifølge afsnit VI, a, 2, i boligministeriets cirkulære af 25. marts 1959 om de sociale boligforetagenders virksomhed i visse tilfælde sikres ved garanti efter lovens kap. III eller anden uomtvistelig god sikkerhed, men for at lette finansieringen med sådanne midler agtes denne bestemmelse ændret, således at det fremtidig blot forlanges, at det byggeri, til hvis opførelse byggefondsmidler anvendes, opfylder samme tekniske og økonomiske krav, som stilles for opnåelse af statsgaranti til boligbyggeri.

Bestemmelsen i lovens § 20 om statstilskud til højst 2 000 lejligheder årligt til mindstbemidlede i det sociale byggeri er opretholdt. De pågældende lejligheder kan indplaceres enten i en del af de 10 000 lejligheder i socialt byggeri, hvortil der ydes statsgaranti, eller i byggeri, der opføres af sociale boligforetagender med egen finansiering.

I den gældende lovs § 11, stk. 3, er der hjemmel til at kræve, at en passende del af lejlighederne i det sociale byggeri, der opnår statsgaranti, stilles til rådighed for børnerige familier eller for den mindstbemidlede del af befolkningen efter tilvejebringelse af tilskud hertil. Det foreslås, at sådanne krav også skal kunne stilles for det sociale byggeri, der alene får driftstilskud.

Gennemførelsen af faste bevillingsrammer for det enkelte finansår vil indebære, at beløb, svarende hertil, vil blive optaget på de årlige finanslove, hvorefter der kan disponeres over det på finansloven godkendte beløb. For at fremme byggeriets rationalisering må det imidlertid anses for ønskeligt, at der skabes mulighed for at kunne disponere på lidt længere sigt. En heldig gennemførelse af de bestræbelser for en udvidelse af byggekapa-citeten og for en langsigtet tilrettelæggelse af byggeriet, der er foreslået lovfæstet i de under nr. 1 og 2 fremsatte ændringsforslag, vil forudsætte, at de byg-gende i et vist omfang får sikkerhed for at kunne gennemføre byggeri med statsstøtte over en længere periode, end de årlige bevillingsrammer i sig selv giver mulighed for. Disse synspunkter, der i øvrigt også ligger til grund for bestemmelsen i den gæl-dende lovs § 10, stk. 2, tillægger regeringen en be-tydelig vægt, og til afløsning af bestemmelsen i § 10, stk. 2, foreslås det ved en ny regel i § 23, stk. 1 bestemt, at boligministeren med tilslutning fra finansudvalget hvert år fastsætter en ramme,